

worm van den hondenlintworm. Dit exemplaar zit in een stukje varkensvleesch. Hij vertelt aan de hand van een plaat een en ander over de infectie met deze gevaarlijke parasiet, die vooral in de noordelijke provinciën voorkomt bij het vee. Eigenaardig is het feit, dat vroeger vooral schapen geïnfecteerd waren, maar dat blijkens de Verslagen en Mededeelingen betreffende de volksgezondheid het voorkomen van echinococcus bij het schaap in Friesland steeds achteruitgaat, maar vooruit bij het paard. De volgende cijfers zijn wel merkwaardig.

	1924	1925	1926	1927	1928	1929
Schaap	24%	15%	10,3%	10,1%	7,2%	7,27%
Paard	10	10	10,7	9,9	9,4	11,37

	1930	1931	1932	1933	1934
Schaap	5,18%	3,08%	2,68%	1,46%	1,09%
Paard	11,69	13,75	12,05	15,05	15,81

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de Voorzitter met een woord van opwekking om deel te nemen aan de Jaarlijksche vergadering de bijeenkomst.

IN MEMORIAM *
Ir. C. Blankevoort

Treurende familieleden, belangstellende vrienden en bekenden van hem, dien we vandaag ter laatste rustplaats begeleiden.

't Is, meenen we passend, dat aan dit graf óók 'n woord wordt gesproken namens 't Natuurhistorisch Genootschap in Limburg.

Van dit Genootschap toch was de overledene mede-oprichter, was hij, gedurende de 25 jaren dat 't bestaat, onafgebroken bestuurslid, was hij de laatste 10 jaar ondervoorzitter.

Als wij de „Verslagen” nagaan van de vele Maandelijksche en Jaarlijksche Vergaderingen onzer Vereeniging, kunnen wij zien, dat de heer Blankevoort, zoo lang 't zijn gezondheid ook maar eenigszins toeliet, die vergaderingen trouw bijwoonde.

Bladeren wij in 't „Natuurhist. Maandblad”, dan vinden we daarin menige waardevolle bijdrage, gevloeid uit zijn pen.

Op 'n bestuursvergadering ontbrak hij maar zelden. En hij was daar 'n graag gezien iemand.

Zijn kijk op zaken, zijn kalm, bezonken oordeel, deden zijn medebestuurders steeds met interesse hun oor te luisteren leggen naar wat Blankevoort in 't belang der vereeniging meende te moeten zeggen.

Daarbij had hij 'n allerprettigst humeur, was opgewekt en goeddelijk, grondig écht en eenvoudig, vrijzege en goedlachs, in één woord van prettigen, vlotten omgang.

Met hem omgaan was vreugde scheppen, blijdschap wekken in 't leven.

Dát was hem zeer zeker aangeboren; doch dát dankte hij ook mede aan de wondere harmonie, welke er bestond tusschen zijn karakter en 't karakter zijner door hem zoo diep betreurde echtgenoot, Mejuffrouw Leonie Hoeberechts, 'n oer-echte Zuid-Limburgsche, Maastrichter Dame, die hem in den dood voorafging en wier verscheiden hij nimmer te boven is gekomen.....

Waarde vriend Blankevoort, de herinnering aan U zal ons bijblijven als de herinnering aan iets schoons.

Gij waart een goed, braaf, nobel mensch; iemand waarin, zooals 't Evangelie zegt: „dolus non est” — geen bedrog huist..... —

Met weemoed nemen we van U afscheid. Maar we bidden tegelijkertijd ook, dat de Heer van leven en dood U moge schenken de eeuwige rust en dat 't Eeuwige Licht U moge verlichten.

Rust in vrede!

* Deze woorden werden door den Voorzitter gesproken aan 't graf.